

X 186 3299
1542 25. DISPUTATIO
PHYSIOLOGISTICA,

DE
JURE & NATURA
PENNALIVM,

Permultas quotidianas Decisorias con-
clusiones, cum valentiis & fallentiis, ex generali
Universitatum Studenticarum styli obser-
vantia collecta:

*Ad bonum omnium modernorum practican-
tium in foro
vexatili tam Active quam Passive versantium,*
QUAM

PRÆSIDENTE

ONUPHRIO PALÆOTTO
Pennalium Cardinalis ordinis Crucigerorum
& miserabilium personarum in curte Regali,
Advocatô famosissimô:

Excursendam proponit

DN. LUCAS DE PENNA UTRIUSQUE
*Grobianitatis Candidatus, studens pro tempore in studio
Juristico apud Formilistas in Academia
Actuaricensi.*

Horis & locis licitis in Collegio Trium Regum
quod est ad LANEP.

ANNO clc lcc. XLIV.

THESIS I.

Pro declaratione rubricellæ facio vobis notum, quod duplici modo conducat hæc doctrinalis materia. Uno modo studioso, ad quod faciendum obligetur, quia turpe est homini studioso jus & naturam pennis ignotare cum quibus versatur. Altero modo pennali ad quod patiendum teneatur. Quia etiam si illud nesciat, hoc tamen sibi non esset proficuum. Nam respondetur ei, quod hæc est ignorantia juris quæ neminem excusat; & quod paria sunt, scire & scire debere; huc allegans propriam turpitudinem in tali casu non esset audiendus.

2. Ideo decrevi in præsentia quasi in præviculo comprehendere, omnes intrinsecas, & extrinsecas qualitates & astutias pennis, & ad quid studiosis obligentur; Item actiones inde competentes tam directas quam contrarias, tam civiles quam poenales, quas possitis sequi in fiducia in practicando. Quia magnus est error circa hos modernorum tam quoad excessum, quam defectum.

3. Et quia in omni materia scibili debet in principio declarari quidditas entitativa ejus rei, quæ venit in descriptionem; Ideo ponam vobis ob oculos formalem definitionem pennalis secundum longitudinem, latitudinem & profunditatem suam.

4. Definitor autem quod sit *animal brutum, habens neq̄ modum, neq̄ mensuram rusticitatum suarum.*

5. Et dicitur pennalis ab adjuncto proprio, quia assuetus est gestare pennas in thecâ sub cingulo suo ad excipiendum omne verbum, quod cadit ex ore præceptoris sui.

6. Et

6. Et notate, quod nomen hoc fuit valde bonum & honorabile; quia est idem cum Scholari, & nemo dicitur erubescere ob id quod est sui officij; quod est adeò necessarium, ut quod militi est in bello hasta, hoc est clerico in scholâ penna. Sed hodie propter quosdam magnos Monseuros; qui non sunt multum studentes, sed tantum ambulantes basilicè in stratis cum gladio tanquam ad guertam, & ideo despiciunt scholares qui non sunt similes; Unde factum est id nomen odiosum, nimirum in tantum ut pænè habeatur pro infami. Verùm plus obtinere dicitur in rei vertate quàm quod est in opinione.

7. Humanistæ juvenalem vocant, vocabulo leniori tristitiam rei mitigantes, & hoc dupliciter; Uno modo uni vocè, quia recens venit ab ubere matris suæ, & non est diu, quod positor dedolavit eum, & labra sua sunt glabra, nimirum ut appareat. Quasimodogenitus, vulgò Neovistus, Ein Kabschnabel Germanicè.

8. Altero modo Æquivocè; quia est Juvenis quoad vitam Academicam; licet non quoad vitam scholasticam, quia diu sedit in primo scamno primæ classis, & solitus est proximè ire antè præceptorem, quando deduxerunt funus; Et quia est Veteranus gerens barbam tres ulnas longam sicut caper.

9. Sed pro majori intelligentia deducam vobis aliquot pulcra conlectaria & à apostillas definitionis præmissæ: quia utile est hoc, & facit ad multa singularia.

10. Et primò advertite, quod dico in definitione animal brutum; quia scriptum est: pennalis indomitus est veluti lascivus vitulus. Non enim possunt se accommodare ad mores burfaticos, quia de istis subtilitatibus non quilibet gustabit asinus. Et animalis homo

A ij

non

non principit ea quæ sunt studiosorum; Et est ei stultitia, & non potest id in grossò suò cerebro cōcoquere.

11. Et licet aliqui quoad hoc teneant contrarium dicentes secundum viam Thomisticam & Scholasticam, quod animal in quantum animal possit esse tam bene fundamentatum in scientiis, neq; tam experimentatum in poëticâ, neq; tam zelosum in concionandò, sicut est Pennalis; tamen eò non obstante dicite, quod hoc non est absurdum in terminis logisticis, quia fictione juris habetur pro bruto, quoad insulfitatem suam.

12. Quâ occasione quæro; An Pennalis possit ire ad virginem, & respondetur quod multa permittuntur quæ ignorantur, quæ tamen non conceduntur si essent obvia.

13. Igitur quæro; si de factò Pennalis sedeat apud Virginem, an teneatur surgere, & eam studioso cedere? Videtur quod non qui prior est tempore potior est iure. Sed vos contrarium determinate; Quia Pennalis non habet legitimam personam standi in conspectu studiosorum, & hoc est tutius propter periculum tumultus.

14. Sed si Pennalis peritior est cochleandò ita ut virgines malint apud ipsum federe, quàm apud ipsum federe, quàm apud studiosum? Licet præsumtio stat pro Pennali quod ex diuturnâ actione contraxit habitum, tamen nolite hoc virginibus indulgere propter lubricum consilij: Quia præsumuntur laborare contra propria commoda: Tum quia est res mali exempli.

15. Ulterius quæro: An Pennalis possit gestare aureos annulos in digitis suis, aut plumas in vertice, aut gladium ad latus? Respondetur quod non: Quia Pennalis est incapax omnium dignitatum studenticarum, & non

& non habet jus aureorum annulorum, sed debet pro plumis gestare pennas, & pro gladio virgas, ut cuiq; suum tribuatur, & omnia fiant decenter, in ordine & republica.

16. Et licet id de factò quidam facere præsumat; tamen hoc non dicitur vobis præbere scandalum; quia tempus degradationis suæ non dum venit. Nam ad extremum cadit omne malum super proprium caput suum, & tunc coguntur deflere, ornamenta sua in sacco cinere.

17. Ideo dabo vobis bonum consilium, qui estis adhuc in statu innocentia, ne præsumatis affectare, quod vobis non debetur, aut videri quod non estis. Quia mendaces sunt filij Diaboli: & melius est alienum nomen non assumere quam assumptum cum in famia deponere.

18. Et pro hoc suggeram vobis sententiam definitivam, quæ fuit lata in causa magni ejusdem stutzeri, qui gerebat se publicè pro studioso & ibat per plateas plumatus & gladius & habebat magnum adspicere, & virgines urbis pendebant ab ore ejus: quia postea innotuit, quod adhuc esset Bacchans, passus est status questionum & degradatus est, & fuit ruina ejus ingens valde; & traditus est in manus depositoris, donec persolveret extremum, quadrantem. Quod tenere menti quia possit adhuc de factò contingere.

19. Sed revertendo ad definitionem dico ulterius: *Habens neq; modum neq; mensuram rusticitatum suarum*, ut distinguatur à bacchante. Quia hic cogitur habere suas scurrilitates in frenò propter ferulam; quia delictum suam habet paratam executionem sine ulla appellatione.

20. In simili debetis annotare, quod dicit quidam,

antiquus glossator quod Pennalis est sex studiosorum, videns sibi multum, pectus gerens stultum, caput sine fronte, mucro sine acie, multas adhuc in crinibus gerens ramos de cornibus. Et hoc bene perpendite, quia est profundum nimis & habet in se multa doctrinalia.

21. Ultimò volo vos advertere, quod Pennalis quoq; dicitur monstrum, quia natura quando voluit eum facere studiosum ab erravit, & fecit eum pennalem; & ideo dicitur studiosus occasionatus. Sed ob hoc nolite tristari vos juniores, quia natura, nihilominus possunt ad finem suum pervenire, remotò obstaculò; Quia eodem modo dissolvitur, quo quid colligatum est.

22. Nunc ex prædicta lectura volo vos observare quasdam notas physicas, quibus possitis pennales à studiosis discernere. Quia Reipubl. interest publicè tales homines à quolibet agnosci, & hoc non erit vobis admodum difficile, si adferatis attentionem. Quia aures Midæ posset quidem regi ad tempus, sed non intotum abscondi in cappa.

23. Pro primo notabitis, quod Pennalis est natura tenax & avarus, in tantum ut citius digitos suos è manu sua amittat quam unum nummum è bursa. Quia didicit ex sua Grammatica quod est magnum vectigal parsimonia. Et tenete menti: quia est unum necessarium requisitum & proprium in quartò modò.

24. Et pro hoc referam vobis unum pulcrum exemplum de quodam Eremita, cui cum privataret popularis suus superveniens partem farciminis abscidit, ipse ivit ad Rectorem plorabundus postulans ut hoc per triduum ei ei unaret in carcere.

25. Ideo rationabile est statutum quo talis depositori juramentum præstare, quod non velit pecuniam

ex Academijs secum domum ferre: quia si hoc non es-
set ipse sic et unus mercans, aut Judæus fænoraretur
super pecunia sua, & congereret grandis divitias, & ita
in totum non intraret in regnum cœlorum.

26. Sed ego audivi quendam fundamentaliter con-
trâ arguere quod hoc argumentum non est servandum;
Quia vi & invitaret juvennes ad profusionem: quod
remitto ad Theologos, quia est res spiritualis, quæ con-
cernit animæ salutem.

27. Pro secundo notabitis, quod Pennalis est valdè
attentus ad rem, advertens graviter quæ non sentias:
Et ideo abscondit argentum sub stramine culcitæ suæ,
& unus obulus est ei totus mundus. Et in symposio
numerat omnes haustus canthari, & nemo possunt sibi
ad curtam facere: quia filij scholæ sunt prudentiores
filijs Academiæ.

28. Et circa hoc volo vos admonitos, ne cum illis ca-
tis in cauponam, aut vobis imputetis, si quid metunt,
ubi non seminarunt, & bibunt quod non solvunt. Nam
tolerabilior est ejus prudentia & crumenâ, quàm im-
pudentia in cute. Nec enim quicquam faciunt pro-
pter naturam suam, quia Pennalis turpiter facit, quia
est Pennalis: non verò turpiter segerit, quia est Pen-
nalis.

29. Pero Tertio notabitis, quod Pennalis amat oc-
cupare primas sessiones in mensâ, & non vult videri
ultimus; quia est adsuetus disputare propter primum
locum ex regulis Syntaxeos, vel syllogismis Dialecti-
cæ, ubi dedecus est & plagabile esse ultimum. Et talis
consuetudo est sibi altera natura, Nec possunt facile ab
eâ recedere, quia omnis subita mutatio est periculosa,
ut dicunt Medici.

30. Ideo

30. Ideo vidi quendam, qui postulabat à Magnifico certum sibi locum in Collegiò & apud mensam assignari; quia dicebat, omne bonum consistit in ordine, & quod est magna confusio, ita doctos inter indoctos sedere sine aliquâ prærogativâ.

31. Pro quarto notabitis, quod in conviviiis solet carpere lautissimos bolos è patinis, & est valdè discretivus in eligendo cibo, & renes cum adipesunt ei delictiæ suæ, quia est adhuc delicatus puer, & non est diu quod venit à mammillis matris suæ, & mater sic docuit eum; & renes dant sibi vires apud Cortisanas suas.

32. Pro quinto notabitis, quod semper vult haberi primus apud virgines & puellæ diligunt eum; nec alius quisquam audet eas comitari ad secretum, & anitergia præbere, & matulam effundere præ illo in tantum, ut Heroes suos eligant solos Pennales, quia possunt decenter cochleari, & profundè basiare, & viriliter annum movere, & pulchras galiardas saltare, & sibi facere bona, currasias, cum citharis cantilenis suis.

33. Et declarabo hoc per exemplum, quod meo tempore contigit in Virgine, quæ multos & veteranos studiosos habuerat pro amasiis, & postea tamen elegit Pennalem in maritum, quia iste erat vir secundum voluntatem suam, & spiritus singularis erat in eo, & poterat fortia prælia præliari, & studiosus à multis annis non erat ei similis in gratia & virtute.

34. Pro sexto notabitis, quod Pennalis est audaculus & rixosus valdè, & provocat ad cambionem unumquemq; & vult se cum omnibus pallistare, & putat quod nemo est fortior se. Est enim benè experimentatus in scholâ super scamnò, quia poterat virgam præceptoris sui comprehendere, & caligas è manibus calefacto-

factoris subtrahere, afferendo se in libertatem, & nemo audebat dicere; Quid facis?

35. Pro septimo, notabitis, quod Pennalis est meticulosum animalculum quo ad statum suum. Quia putat quod quilibet scriptas habet in fronte omnes iniquitates suas, unde Poëta ait:

Pennales animos timor arguit.

Et ideo si fiat mentio status sui, sedet tacitus, & non audet attollere oculos suos, quia est peccator magnus; sed percutit pugno pectus suum, dicens: O Domine, sine hunc annum abire in pace & festinatione!

36. Pro octavo notabitis, quod est bonus latini factor valdè doctus & sapiens, & eruditio pendet ei ex naribus & ore sicut vermes, quia per multos annos fuit primanus, & dudum contrivit Grammaticam totam sub calceis suis, & omnes potest Metaphysicos terminos recitare ad unguem, tanquam Pater noster, & scribere commentaria super Euclidem, disputare pro & contra in summa Philosophantium coronâ, & multa pradoxa statuere contra B. Priscianum & Ælium Donatum. Et nemo est qui possit spiritui suo resistere, & ideo possunt Magistrum sumere quando liber.

37. Nunc notabitis quod Pennalis est valdè superbus & insolens, & nemo potest sibi comparari quoad autoritatem suam; Quia scientia parit cristas & producit grandes Spiritus; ideo comparate cum pavoni, quia turgescit quando doctrinam suam adspicit, tristatur cum statum suum recognoscit; Quia res ferox & res submissa est pennalis.

38. Decimo notabitis, quod Pennalis est valdè disputax, & in conversando vult ad omnia respondere-interrogatus & non interrogatus, & unumquemq; con-

B

fundere

fundere in sermone suo, & nemini cedere, ne quidem Diabolo. Quia pulcrum est digitis monstrari & dici hic est. Et scientiæ non visæ ut thesauri absconditi nulla est utilitas. Ideò scriptum est: Luceat ars vestra coram studiosis, ut videant bonum intellectum & manifestatur gloria vestra & nomen vestrum.

39. Ultimo notabitis finaliter, quod Pennalis est homo loquax, dicax, mortax, vorax, bibax, rapax, tenax, scapax in tantum ut omnia in AX sint generis Pennalis; qui in scholâ cum TAX, TAX, sonaret intergô suô inde impressa sunt sibi monstrosa vocabula.

40. Et hoc tenete fideliter menti, quia unum ex his est vobis sufficiens commonstrare quemqueritis, & tunc signate vos sanctâ cruce & dicite: A tali Pennali libera nos DOMINE.

41. Pro cautione tamen volo vos scire, quod Pennales quidam sunt multò astuti circa hoc ut nævos suos occultent. Quia quilibet præsumitur honori suo consultum velle: Ideò ex circumstantiis multa auctori relinquo, sunt enim hoc facti, quæ cum infinita sunt, non posset in unam regulam generalem includi.

42. Sed quia inter pennales & ingenia eorum varia est differentia ideo debetis meminisse, quod secundum Magistralem distinctionem gl. vulgaris, Pennalis est vel animorum vel morum vel temporum & morum simul. Ex quibus posteriores, omnium deteriores sunt conditionis, quia ex illorum statu nulla est redemptio, in tantum ut ad extremum in eò possint promoveri in porcum. Quia senex Pennalis bis Pennalis: Et veterana mancipia non facile est reformare ad meliores mores.

43. Pro his est bonum remedium quod dicit Scriptura:

ptura:

ptura: Indica fratri tuo errores suos, & reduc eum ac Sanitatem ut desinat à malo, & faciat bonum. Et si tu hoc solus non posses facere, assume alios ad TE, qui sunt fortiores te. Qui si nihilominus noluerit vos audire, tunc fustigate eum: Quia sua inter est, ne moriatur in delictis suis.

44. Et tunc cum eo nulla est compassio habenda: Quia præsumitur potius ex consuetudine peccare, quàm ex imbecillitate labi, immò ipse vobis habebit aliquando multam gratiam; & dicet: Bonum est, quod humiliastis me, quia postquam vexatus sum egi pœnitentiam.

45. Nec enim dicitur propter id irasci: quia amicus ex mente debet perpendere voluntatem amici, & nemo præsumitur eum vexare ex odio, sed ex bono affectu, ex quo diligit amicum suum reprehendit eum.

46. Immò ne cui officium suum sit damnosum, tenetur ei quandoq; vocationem dare, & facere sibi amicos cum Mammonæ injusto, ut se recipiant aliquando in ordinem suum.

47. Et hoc faciant cum bonâ gratia: Quia hilarem datorem diligit Deus. Et scriptum est, Pennales estote subditi studiosis, & nolite murmurare contra eos, qui modici temporis afflictio transfert vos in diuturnam requiem. Et tunc quod quisq; juris in se aliis concessit, idem ab aliis vicissim postulabit.

48. Sed quæro: Si Pennalis nolit hoc pati, an tunc possit se actori opponere? & concludite quod non: Quia injusta est defensio, ubi justa est offensio. Est enim Pennalis in prædicamento passionis, & ideo patibilis qualitas debet esse in eò, & de eò prædicari multiformiter.

49. Quod si Pennalis est duræ cervicis, & incrassatum est cor ejus, & frons exuit omnem pudorem, ut non intelligat subtiles terminos? Tunc quia nemo tenetur divinare alterius sermonem debet sibi dici per directum, quod per indirectum non potest capere.

50. Sed quid si multa quidem messis sed pauci operarii? & dicendum quod nemo debet se ad hoc excusare, quia qui patitur pennalisare pennalisantem, is vires administrat audaciæ, & talis censetur pennalisare cum eo.

51. Immò qui hoc facit, habebit aliquando mercedem suam, quia qui reducit errantem, in viam facit opus misericordiæ & charitatis.

52. Sed quæro: Si studiosus fuit olim suus optimus frater, & ierunt simul ad unum amicum, & fuerunt Collegæ in unâ classi; an tunc possit illum transjuvare ne vexetur? Quod negate in totum, quia hoc publicam causam continet, & Reipublicæ interest, ne delicta maneant incorrecta. Immò talis fieret prævaricator, & incideret in pœnam Jcti Turpiliani.

53. Circa hoc tamen suggeram vobis utile consilij, ne acerbè nimis eam potestatem exerceatis, qui modica tantum correctio vobis concessa est, & nimia sævitia culpæ annumeratur.

54. Nam quandoq; miseris venit in præcordia virtus, & tunc habet pugnos & malleos, & bajulant ut rustici, neq; possunt dare plagas ad mensuram, quia sunt agrestes nimis; & hoc vult vos annotare, ne cum detrimento ex post facto sapiatis, sicuti id sæpè in foro nostro vidi practicum cum dolore.

55. Prædicta observate etiam quoad secundum genus, quia isti debent ejus naturæ æltimari, quæ magis in eis prævalet.

56. Quo-

56. Quoad temporales verò major occurrit dubie-
tas, an debeant immunes esse ab omnibus oneribus ve-
xaticis. Quod videtur, quia tempus non est modus
inducendi delictum, ideo non dicitur graviolem esse
pœnam, quàm fuit culpa.

57. Sed vos contrarium determinate, quia præ-
scriptionis tempora præcisè servanda sunt, nec sufficit
unum adimpletum ubi duo conjunctim requiruntur.

58. Unde pro declaratione prædictorum resolvam
vobis aliquot pulchra notabilia, & quæro primum:
An quoad hoc vexatio sit justa? Videtur quod non.
Quia est injuria verbalis, quæ ejus existimationem
apud bonos viros & pulcras puellas gravat. At nemo
debet alterius pacto prægravari.

59. Contrarium tamen sequimini: Quia est utilis
& dat intellectum, ut habet vulgaris Theoria, & est
quasi purgatorium mundanum per quod absterguntur
omnes maculæ penalitatis, donec completo tempo-
re perveniat ad studiositatem.

60. Præmissa conclusio ampliatur, & extenditur,
ut etiam procedat in eo, qui est ultra vulgarem modum
doctus in tantum, ut possit per unam septimanam ma-
gistrare, & post duos menses doctorale: quia doctrina
non mutat statum.

61. Immo licet præsumatur talis, habere omnes re-
gulas Ramisticas in scrinio pectoris sui, adeò ut de ejus
eruditione dubitare sit instar sacrilegij: non tamen
præsumitur scire notiones primas & secundas, quia ista
sunt arcana Academiarum, quæ non cadunt in Scholares.

62. Secundò ampliatur & concludit in eo, qui est
Nobilista vel Cortisanus, licet enim talis habeat aliquam
præminentiam quoad jus civile, non tamen etiam

quoad naturale: quia natura omnes æquales fecit, & communi vitio commune est remedium: immò Nobilista, qui peccat, duplici pœna puniri debet propter exemplum.

63. Tertiò ampliatur, ut etiam valeat in eo, qui est admodum civilis, & possunt facere virginibus pulcras credentias & subtiles basimanus, & nudat caput suum pro omnibus: quia licet sciat ea quæ sunt communis civilitatis ex gestu suo, non tamen etiam ea quæ sunt consuetudinariæ localis: quia quilibet præsumitur ignorare stylum alieni fori.

64. Sed quid si etiam æmulari affectet? dicite, quod jura constituentur ex eo, quod ut plurimum accidit: non ex eo quod rarò; & quod semel aut bis accidit, non attendunt actores.

65. Quartò ampliatur & deciditur in eo, qui solet dare vocationes, & vult videri magnificus, & ostendit se præter naturam liberalem; quia nemo in necessitatibus liberalis existit, & talis se potius quàm alium respicit: ideo dolus dolo vindicandus est.

66. Sed quid? si fuit Bassista, aut Tenorista, & potuit graviter infimas voces marmurare, velut unus frater cappatus in choro, vel leniter discantum fistulare, ut virgo 10. annorum: vel si in totum fuit præfectus in cantoria, vel carenda? Ad hoc idem dicite, quia tales præsumuntur imperiosi, eò quod multos habuerunt, sub baculo, & quando dixerunt uni, cane, cecinit: & alteri Solmiza, zolmizavit.

67. Sed si sit magnus Signior apud Damascellas, ut periculum sit, quod taliter vexatus cadat per corbem, & perdat omnem amabilitatem suam. Tunc mitiorem sententiam amplectimini; & quia talis præsumitur
multa

multa sibi ab iis acquisivisse clenodia, non debet multum torqueri, quoad vexationes, sed magis visitari quoad vocationes.

68. Supradicta conclusio limitatur & restringitur, ut melius procedatur cum eo, qui poenè tempora sua, ad implevit. Quia cingendus habetur pro cincto. & desinit esse miles vitiorum, quia factus est miles virtutum.

69. Adhuc limitatur, ut non procedat quo ad extraneos; quia quo ad hos pennalis censetur legitimus, ideo contra hos debet honorem suum defendere, usq; ad cutem & sanguinem, quia vita & fama pari passu ambulant.

70. Unde incidenter quæro: An Pennalis sit honoratior Schmutzone? Omnino dicite quod sit: Quia quod studiosus est inter pennales, hoc est, pennalis inter pices & amplius.

71. Facit quod pices illi sunt infames quibus non patent portæ dignitatum; quia in malitiâ suâ devorant sanguinem studiosorum, unde dictum est: O quò vadit anima picis! Sed quæstio hæc est minus dubitabilis, ideo supersedeo eam latius declarare.

72. Nunc revertendo ad priores terminos: an Pennalis pro tali vexatione possit studiosorum ad guerram vocare? Quod videtur, quid crudelis est, qui famam suam negligit. Sed hoc nolite sequi; quia pennalis præsumitur inhabilis ad pugnandum, & virgas magis quàm arma tractare posse.

73. Et licet videatur habilis de factò propter robustitatem, & tamen est inhabilis, de jure debet gladio privari & virgis onerari: Quia qui gladium sumit, peribit cum eò, Et hoc observat totus mundus.

74. Quæ-

74. Quæro ulterius: an possit agere de injuria verbalis, puta quando sibi dictum est pennalis: Dicite quod non, tùm quia est animalia, quod nec jus nec injuria cadit, tùm quia veritas convitiij satis excusat convician-tem.

75. Sed quid si sibi facta est injuria realis, puta, quod est fustigatus in forò, aut bajulatus in plateis, aut inundatus in aqua? Et videtur negativa amplectenda: Quia pennalis est servus, & deo capite non minuitur, qui nullum caput habuit.

76. Sed vos amplectimini distinctionem legale: quia si id fiat in eò locò, in quo ei nullum jus fuit ver-landi, aut ambulandi, maximè si alter proclamavit, ut abiret, neq; ille abiit, sed reclamavit: Tunc damnum quod ipse accersivit, ipse musitabit, & sibi imputabit.

77. Quid si id fiat in sua domò, ubi dedit Vocatio-nem? aliud dicendum est, quia sua cuiq; domus tutis-simum refugium est. Et nemo dicitur duplici damno onerari: nisi fortè ibi fuit valde importunus & inuti-lis, & voluit habere magna verba solus, nec dari Cæ-sari, quæ sunt Cæsaris.

78. Quæro iterum: An possit se pennalis vexa-tione liberare à vexatione; Licet de subtilitate juris ri-gorosi id non videatur concedendum: tamen vos uti-litatem æquitatis sequimini: quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum taliter qualiter redemptum voluit.

79. Sed quid si sit valde obætatus, & non habeat multos obulos in bursa? Tunc adhibere cautelam, ne vos decipiant: quia sunt astuti valde, in occultandò thesaurò suò, ideo non debet talis excusatio facile ad-mitti, nisi præstitò juramentò paupertatis, quia nemo præsumitur vacuus ad peregrinas regiones migrare; maximè si sit charus filius, vel ecclinit in cantoria.

80. Si tamen hoc de factò contingat: tunc quod non habet in ære, luat in corpore; & sic vexetur bene, quia non persolvit plenè. Quia licet prædictus puniatur mitius quoad pœnam pecuniariam, quàm alius bene nummatus: debet tamen puniri gravius quo ad pœnam corporalem, & ita servatur in praxi.

81. Pro cautione tamen notate, quod tales interdum habeant privilegia miserabilium personarum, si sunt valde lamentabiles: quia tunc satis ipsa paupertate premuntur, Et afflicto non est addenda afflictio.

82. Sed quid si sit valdè simplex, ut non possit unum puerum offendere, & habeat magnam devotionem, & eat precabundus per civitatem? A talibus cavete vobis, quia veniunt ad vos in vestitu ovium, sed intus sunt lupi rapaces, & habent Diabolum sub cappâ sicut frater aliquis pœnitentiarius.

83. Sed quid si Pennalis lateat, & non faciat sui copiam? Tunc si non potest haberi de die, solet visitari de nocte, & interdum cum Musica instrumentali cantari sibi unum bonū carmen, ut exeat sonus in universu Museum: Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus.

Vitrum nostrum gloriosum

Per omnia kling klang klangorum.

Et hoc de consuetudine loci, licet jure destituamur.

84. Circa tamen hoc estote providi, ut faciatis id cum moderamine, & in oculto ne habeatis mercedem vestram in propatulo, quia posset hic allegari pacis publicæ turbatio, cujus pœna est Bannum, quod parit multos & miserabiles Cornelios in cerebello.

85. Nunc ad extremum tradam vobis modos, per quos dissolvitur pennalisimus, quorum primus est: Præscriptio, quia de jure Saxonico, si pennalis vivat in

C

studio

studio Academico per annum & mensem utilem, talis præsumitur didicisse mores civiles & burfaticos, & ideo habetur pro studioso, nisi mores fortè contrarium, suadeant.

86. Dico utilem, ut supputetis tempora climactericè, ex quo stetit in Academia animo studendi, non verò commorandi tantùm, ne alioquin is fiat studiosus, qui per naturam studiosus esse non potest.

87. Item ut intelligatis id tantùm valere in præsentibus. Quia quod absentes non valet præscriptio, etiam si tempus interveniat, cujus initij non extat memoria.

88. Circa hoc quæro: An pennalis discedens ante completum spacium ex Academia, postea reversus nihilominus habendus sit pro studioso? Et decidite distinctè: Quia si in continenti redeat, tunc habet jus postliminij, & dicitur tempus quod abfuit, suppleri alio tempore in duplum, ut ita procedat præscriptio.

89. Si verò ex intervallo, tunc quia censetur interrupta præscriptio, debet tempus suum de novo inchoare, & ita ad studiositatem pervenire, quia res de venit in eum casum, à quo incipere non poterat.

90. Quod si in totum domi remeneat, & fiat tibi Megistelus, aut Baptizans, vel Uxoratus; tum per fictionem Leg. Cornelij, censetur nunquam in Universitate fuisse, & ita in flatu suo mortuus.

91. Iterum quæro: An pennalis possit deponere, pennalismum in Patriâ? Sed hanc quæstionem supersedeo determinare, quia est Salebrofa nimis.

92. Secundus modus est Emancipatio, puta, si Pennalis sit valde acceptabilis apud Virgines, & sciat gravitatem Academicam tenere, potest talis Vocationem dare aliis studiosis, ut absolvatur à peccatis suis, & emancipetur à pennalismo.

93. Et ad hanc requiruntur certæ solemnitates: quia debet Virgo aliqua primaria quæ ejus rei scientiam habet, in judicem eligi, & debet præter alia cognitio causa, intervenire, an persona supplicans sit habilis ad hanc dignitatem. Quo examinato debet pennis ante virginem super genua procumbere præstando ipsi juramentum, quod velit pennis exuere, & induere studiosum. Sed hic modus est valde periculosus, quia una solemnitatum omissa totus actus annullatur.

94. Quæro tamen, an talis Bullatus studiosus censeatur quoque legitimus, quoad alios qui non fuerunt in Vocatione & Absolutione? & dicite quod non, quia privatorum pactis jus publicum inverti non potest.

95. Tertius modus est Legitimatio per subsequens Magisterium, puta si pennis intra annum fiat promotus Magister aut Baccalaureus, tunc enim habetur pro studioso. Quia cum infamibus portæ dignitatum non patent, censeatur per istum honorem abolita omnis macula pennis, & per Magisterium purgata omnia antecedentia.

96. Sed tamen quia talis fecit contra juramentum suum, quod dedit Depositori, ideo debet super eo gratiam facere dando ei vocationem, ut anceps periculum perjurij evitetur.

97. Ultimus modus est legitimatio per Rescriptum principis, puta, si princeps aut alius, qui famæ habet restitutionem, det alicui hoc privilegium, quod non debeat esse pennis, & hoc publico diplomate testatum faciat, debet hæc voluntas principis pro lege servari; quia videtur respexisse ad doctrinam & merita personæ. Et ideo qui vocat eum pennis, committit crimen læsæ majestatis.

98. Sed

98. Sed quia tale privilegium non præsumitur, nisi monstratur, ideo debet Bulla sibi data præfenter inspici, an expressè scriptum sit, quod talis non debeat vexari; & tunc tenor ejus circa hoc servandus est. Si verò hoc non scriptum sit, sed tantum simpliciter indultum, quod non debeat esse pœnalis; Tunc possunt nihilominus vexari. Quia censetur Princeps se conformasse ad juris communis dispositionem, & non voluisse uti plenâ potestate.

99. Pro additamentò debetis scire, quod hodiè per Nov. Constit. omne jus vetus circa pœnalem abrogatum est, per quas omnes Beani naturalibus restituuntur, ita ut statim à primis depositionis incunabilis una atq; simplex studiositas illis competat, id est, eadem quam habent studiosi à multis annis.

100. Dura quidem Lex est, verum ita scriptum est, non tamen credo, quod practicatur ab omnibus quia stylus curiæ in viridi observantia positus, ipsa lege quandoq; potentior est, unde fit ut Novella Leonis hodiè in forò non attendatur. Circa prædicta haberem quidem aliquot adhuc pulcra notabilia, sed quia odiosa sunt restringenda, ideo remitto vos ad praxin, ut ista omnia aptius ex ipsis rerum documentis in usu quotidianò cognoscatis.

Ad Mandatum Regium
cum Privilegiò

Pro Cancellarius manu prop.

Explicit, explicuit, cætera praxis habet.

F I N I S.

Pro d
 quoc
 mate
 dum
 jus & natu
 tur. Alte
 tur. Quia
 set proficu
 ignorantia
 sunt, scire
 pitudinem
 2. Ide
 comprehe
 litates & al
 gentur: It
 quàm cont
 stis sequi i
 error circa
 quàm defe
 3. Et q
 pio declara
 scriptione
 definitione
 tudinem &
 4. Def
 neq̄ modum,
 5. Et c
 assuetus est
 excipiendu
 ceptoris su

is notum,
 doctrinalis
 uod facien
 ni studioso
 ubus versa
 dum tenea
 sibi non es
 od hæc est
 quod paria
 opriam tur
 præviculo
 nsecas qua
 diosis obli
 m directas
 , quas pos
 magnus est
 excessum,
 in princi
 æ venit in
 formalem
 nem, lati
 am, habens
 priò, quia
 ulò suo ad
 ore præ
 6. Et

